

Meditācijas: 20. decembris

Pārdomas 20. decembra meditācijai. Piedāvātās tēmas: prieks par katru aicinājumu; atrast žēlastību Dieva priekšā; ļaut Kungam darīt savu darbu mūsos.

19.12.2023

ARHENGELIS Svētajam Gabrielam ir jāveic delikāta misija. Ir pienācis laiks. Dievs ir pievērsis savu skatienu meitenei no Nācaretes, lai piepildītu aizraujošo stāstu par Viņa bērnu glābšanu. Vēstnesis sveicina

žēlastības pilno, un visa radība aiztur elpu. "Viņa, dzirdēdama šos vārdus, satraucās un pārdomāja, ko šis sveiciens varētu nozīmēt" (Lk 1, 29). Daudzos mākslinieciskos attēlojumos mūsu Māte ir iztēlota, kā viņa, saņemot eņģeļa sveicienu, lasa Svētos Rakstus; un, iespējams, tieši šī meditācijas attieksme ļauj Svētajai Marijai palikt pastāvīgā dialogā ar Dievu, pastāvīgā lietu pārdomāšanā, kas ir lūgšanas dzīve.

Atšķirībā no Marijas, cik bieži mums ir grūti uztvert dievišķos aicinājumus. Dažkārt mēs pat domājam, ka Dievs grib mums kaut ko atņemt, ka Viņš prasa mums atteikties no sava prieka uz šīs zemes, lai pildītu Viņa gribu. Tomēr realitāte nevarētu būt citādāka: Dievs ir tas, kurš visvairāk vēlas, lai mēs būtu laimīgi, lai mēs būtu prieka pilni, lai dalītos Viņa bezgalīgajā priekā ar Viņu; Viņš tikai šī vienīgā mērķa dēļ aizgāja līdz pat krustam.

Un tikai mūsu brīvība spēj apturēt Viņa iniciatīvu. "Nebaidieties no Kristus! Viņš neko neatņem, Viņš dod visu." - Benedikts XVI teica savas Pēteriskās kalpošanas sākumā. Viņš neko neatņem, Viņš dod visu. Kas Viņam sevi atdod, tas saņem simtkārtīgi. Jā, atveriet, plaši atveriet durvis Kristum, un jūs atradīsiet patiesu dzīvi"[1].

Baznīca šodienas Mises evaņģēlijā mums rāda mūsu Mātes, svētās Marijas, aicinājumu, kuras dzīves stāsts ir ļoti līdzīgs mūsu dzīves stāstam. Katrs aicinājums ir aicinājums uz prieku. Patiesībā "Debesu laime ir tiem, kas prot būt laimīgi uz zemes".[2] Kad Kungs kaut ko lūdz, patiesībā Viņš mums piedāvā dāvanu: Dievs ir tas, kurš izgaismo mūsu ceļu, piepilda to ar jēgu un piešķir tam vislielāko projekciju.

"Nebīsties, Marija, jo tu esi atradusi Dieva labvēlību" (Lk 1, 30). Šie eņģeļa vārdi mums parāda, kā Radītājs raugās uz savu visskaistāko radību: Marija savā ziņā ir Dieva sapnis, Viņa mierinājums, Viņa cerība. Mums ir grūti iedomāties, ka Dievs varētu uz mums skatīties šādā veidā. Protams, mēs zinām, ka Kungs ir žēlsirdīgs un ka Viņš mums dāvā un atdod žēlastību tik bieži, cik vien nepieciešams. Tomēr, lai Viņš mūsos atrastu žēlastību, lai mēs to baudītu, kā to dara Marija, mums var šķist kaut kas nerasniedzams.

Tomēr "pats eņģeļa vārdu formulējums ļauj mums saprast, ka dievišķā žēlastība ir nepārtraukta, nevis kaut kas pārejošs vai īslaicīgs, un šī iemesla dēļ tā nekad neizpaliks. Arī nākotnē mūs vienmēr uzturēs Dieva žēlastība, īpaši pārbaudījumu un tumsas brīžos. Nepārtrauktā dievišķās žēlastības klātbūtne mudina mūs ar pārliecību pieņemt

savu aicinājumu, kas prasa uzticības apņemšanos, kura jāatjauno katru dienu. Patiesībā aicinājuma ceļš nav brīvs no krustiem: ne tikai no sākotnējām šaubām, bet arī no biežajiem kārdinājumiem, ar kuriem nākas saskarties ceļā. Sajūta, ka netiek galā ar uzdevumu, pavada Kristus mācekli līdz galam, taču viņš zina, ka viņam palīdz Dieva žēlastība.

Enģeļa vārdi pārņem cilvēciskās bailes, izšķīdinot tās ar labās vēsts spēku, ko tie nes. Mūsu dzīve nav tikai nejaušība vai cīņa par izdzīvošanu, bet katrs no mums ir Dieva mīlēts stāsts. "Atrast žēlastību Dieva priekšā" nozīmē, ka Radītājs novērtē mūsu būtības unikālo skaistumu un ir iecerējis mūsu dzīvi neparastā veidā. Tā apzināšanās, protams, neatrisina visas problēmas un nenovērš dzīves neskaidrības, taču tai ir spēks to dziļi pārveidot. Tas, kas mūs sagaida rītdienā, ko mēs

nezinām, nav tumši draudi, kas mums jāizdzīvo, bet gan labvēlīgs laiks, kas mums dots, lai izdzīvotu mūsu personīgā aicinājuma unikālo raksturu un dalītos tajā ar mūsu brāļiem un māsām Baznīcā un pasaulē."[3]

Dieva priekšā žēlastību atrod vienkāršās dvēseles, tās, kas ļauj sevi mīlēt un pacelt līdz vislielākajam svētumam. Nekas tik ļoti nepamierina tēvu, kā redzēt savus bērnus mirdzam. "Lai notiek ar mani saskaņā ar Tavu vārdu. Es darīšu, lai tev būtu, kā tu gribi." Daudzus gadus pirms Marija izrunāja šos vārdus, brīdī, kad tika noslēgta derība ar izredzēto tautu, Izraēla apņēmās pildīt savu daļu: "Visu, ko Tas Kungs mums ir sacījis, mēs darīsim" (2.Moz. 24:3). Marija un Izraēla lieto vienu un to pašu darbības vārdu. Tomēr Izraēla uzsver savu rīcību, bet Marija

uzsver Dieva spēku. Abu atbilžu rezultāti ir acīmredzami, jo darīt un ļaut darīt ir ļoti atšķirīgi. Lai gan šķiet, ka pēdējais ir vieglāk, mēs labi zinām, ka bieži vien ir tieši otrādi. Mēs kļūdaini dodam priekšroku tam, lai lietas būtu mūsu kontrolē; tas, kas izvairās no mūsu modrības un tālredzības, bieži vien mūs satrauc.

Adventa laiks ir prieka, prieka un miera laiks. Mēs zinām, ka grūtības nepazudīs, bet mēs esam glābti, kad iemācāmies teikt "jā" Dieva darbībai. "Marija aicina mūs teikt šo "jā", kas dažkārt ir tik grūti (...). Sākumā tas var šķist kā gandrīz nepanesama nasta, kā jūgs, ko nevar nest, bet patiesībā Dieva griba nav nasta. Dieva griba dod mums spārnus, lai mēs varētu lidot ļoti augstu, un tādēļ kopā ar Mariju arī mēs uzdrīkstamies atvērt Dievam savas dzīves durvis, šīs pasaules durvis, sakot "jā" Viņa gribai".

Teikt "jā" nozīmē lūgt Dievu, lai Viņa griba piepildās, lūgt žēlastību nebūt par šķērsli Viņa plāniem, netraucēt Svētā Gara darbību. Nav viegli mūsu sirdīs atbrīvot vietu tik lielai mīlestībai. Izaicinājums ir apzināties, ka "vissvarīgākais ir nevis meklēt Viņu, bet ļaut Viņam meklēt mani, atrast mani un glāstīt mani ar mīlestību. Tas ir jautājums, ko Bērnš mums uzdod ar savu klātbūtni: vai es ļauju Dievam mani mīlēt?"[5]. Mēs varam pateikties Jēzum un Viņa svētītajai Mātei par mūsu svētuma ceļu; par dzīvi, kas apsēta ar ikdienas laimi, ļoti normālu, bet tajā pašā laikā dievišķu.

[1] Benedikts XVI, Homīlija, 2005. gada 24. aprīlis.

[2] Svētā Hosemarija, Kalve, Nr. 1005.

[3] Francisks, Vēstule XXXIII Pasaules jauniešu dienai, 2018. gada 25. III.

[4] Benedikts XVI, Homīlija, 2005.
gada 18. decembris.

[5] Francisks, Homīlija, 2014. gada
24. decembris.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-20-decembris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-20-decembris/)
(6.03.2026)